

[Ole Henriksen]

forslag, som vi diskuterede om vi skulle tage ordet til, fordi det var et spørgsmål om at bruge kræfter på pjatteriet.

Vi synes ikke ligefrem, at m/k-betegnelsen er den mest smarte, der er opfundet endnu. Men på den anden side må vi erkende, at den betegnelse kommer ikke her fra folketinget, den er ikke nedfældet i loven, den er såmænd ikke engang opfundet af ministeriet i et cirkulære. Den er godkendt på grundlag af et ønske fra dagbladenes side, og det er vel det, der er det reelle i denne sag.

Men det er da muligt, at m/k-betegnelsen ville falde væk, hvis § 6 i ligebehandlingsloven blev fjernet. Det er vel nok den, det mest handler om her, mere end det handler om m/k, for sagen er jo, at fremskridtspartiet her demonstrerer sin meget reaktionære holdning fortsat over for kønsrolledebatten, over for kvindernes stilling i samfundet. Hele ligestillingsloven handler jo om kvindernes ligestilling i samfundet. Der er ingen tvivl om, at fremskridtspartiet fortsat er af den mening, at kvinderne hører hjemme ved kød-gryderne, og at mændene skal arbejde. Hvis den lov kommer væk, så er det i hvert fald et skridt i den retning, som fremskridtspartiet ønsker.

Der er altså sådan set ikke tale om noget pjatteri. Jeg mener, sagen er dybt alvorlig. Når man skal komme videre og prøve at overvinde nogle problemer, der er i samfundet, så gør man det jo ikke på et halvt år. Nu har loven eksisteret et halvt år, og i den korte tid får man ikke løst så store problemer, som ligestillingsproblemet er. Der må nogle positive særforanstaltninger til for at overvinde disse uligheder, og vi er af den mening, at man må presse nogle holdninger igennem i samfundet, således at ligestillingen kommer frem, hvorved vi på et tidspunkt vil se, at betegnelsen m/k falder bort af sig selv, når menneskeheden bliver vant til at annoncere på en fornuftig måde. Det er jo det, det hele handler om. Vi tror på, at fornuften vil sejre her, og vi tror såmænd også, at m/k-betegnelsen vil forsvinde af sig selv.

Vi er altså ikke indstillet på at medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Jørgen Jensen (DKP):

Selv om jeg er af den opfattelse, at der er mange måder, man kan nedsætte folketingets

omdømme på, så må jeg sige, at det kunne sikkert være rigtigt, om man i udvalget for forretningsordenen kiggede på, hvordan man skriftligt kan gøre det herinde – eller rettere sagt gør det – for jeg tror, det er en uheldig måde.

Om lovforslaget vil jeg godt sige, at hvis det havde drejet sig om en ændring, som betød, at man greb ind over for arbejdsgivernes ledelsesret, den sortering, som foregår, så kunne der måske have været lidt fornuft i det. Vi kan ikke støtte forslaget, for det er en kendsgerning, at der diskrimineres over for kvinderne. Ethvert lille skridt herimod, selv om det kan se meget lille ud, må man fastholde.

Et par bemærkninger til den diskussion, der har været om pjat, om nedsættelse af folkestyrets omdømme i offentligheden, om folketingets agtelse og værdighed. Det er også fra forslagsstillernes side, man har brugt sådanne udtryk. Jeg vil godt sige, at der er mange i denne tid, der ikke forstår, at det skulle være vigtigere at beskæftige sig med at latterliggøre en lov vedtaget herinde, end det er at rense sig for en anklage om bedrageri i en retssag, hvor dette folketing har ophævet et medlems immunitet, for at han kan deltage i den. Det nedsætter værdigheden af dette folketing, og det synes jeg også man skal sige, når man behandler et sådant forslag.

Formanden:

Jeg må gøre opmærksom på, hvilken sag det er, vi har til behandling.

Bolvig (RV):

Hr. Glistrup og hr. Poulsgaard kunne have glæde af at dykke ned i den engelske debat om kønsneutral annoncering. Gennemførelsen af en tilsvarende lov for få år siden gav rig anledning til fornem udfoldelse af ægte britisk humor. Men efter indkøringsperioden tænker kun få på, at de britiske annoncer er blevet bedre og mere informative. Ingen englændere ønsker at vende tilbage til gamle forhold. De pjattede er dem, der ikke kan more sig over overgangsbesværlighederne og samtidig se retfærdigheden i den gennemførte ordning.

Jens Møller (KrF):